

- ✓ вирішувати аналітичні задачі на встановлення причинно-наслідкових зв'язків і закономірностей;
- ✓ формування навичок самостійного пошуку оптимального розв'язання проблемних завдань.

Отже, підсумовуючи, доцільно визнати, що застосування тренінгових технологій проблемного навчання спрямовано на активізацію самостійно-дослідницької, творчої діяльності студентів, розвитку їхньої пошукової активності, забезпечує інтенсифікацію педагогічної праці та високі результати навчальної діяльності.

Література

1. Басова Н. В. Педагогика и практическая психология / Н. В. Басова. — Ростов-на-Д. : Феникс, 2000. — 416 с.
2. Педагогічні технології у неперервній професійній освіті / За ред. проф. С. О. Сисоєвої. — К. : ВІПОЛ, 2001. — 502 с.

Дарія Матукова,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана» (м. Київ)

ЕЛЕКТРОННИЙ ПІДРУЧНИК ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

Якісна підготовка майбутніх економістів залежить не тільки професійності викладача, від подання ним навчальної інформації, але й від бажання студента вчитися, пізнавати нове, розвивати уявне, творче мислення за допомогою відбору потрібної навчальної інформації шляхом її експериментування та за рахунок власних пропозицій, пошукової роботи, пов'язаної з аналізом отриманої інформації, розуміння взаємозв'язку між реальними фактами та уявними подіями. Але, щоб надати студентам можливість експериментувати, розвивати інтуїтивне, творче, образне мислення, треба використовувати нові засоби навчання, одним з яких є електронний підручник.

Електронний підручник — це сучасний засіб навчання, який значною мірою підвищує якість навчання, розвиває творчі здіб-

ності, інтуїтивне, образне мислення, сприяє вдосконаленню самостійних умінь і навичок, задовольняє з точки зору раціональної економії часу. Використання електронного підручника дозволить оптимізувати роботу викладача і покращити мотивацію студентів. Наголосимо, що електронний підручник не покликаний замінити друкований підручник, а спроможний полегшити процес опрацювання теоретичного матеріалу і виконання практичних завдань, оскільки використовується паралельно з традиційним підручником.

Електронний підручник може доповнити традиційний підручник за рахунок подання навчального матеріалу в іншому вигляді — за допомогою акцентів на ключових поняттях, тез та опорних схем, використання інтерактивних завдань, великої кількості мультимедійного ілюстративного матеріалу, що може використовуватися як у фронтальній роботі з використанням мультимедійного проектора та інтерактивної дошки, так і для самостійної роботи з навчальним матеріалом, узагальнення, повторення тощо; а також додаткових матеріалів, файлів-заготовок і шаблонів для виконання практичних завдань [1].

Робота з електронним підручником у певній мірі дублює роботу, яка проходить з використанням друкованого підручника. Однак електронний підручник має більш розширені можливості, що полягають у такому:

- збереженні великого обсягу інформації, що дає змогу не відриваючись працювати з навчальним матеріалом;

- швидкому пошуку потрібного розділу, теми, словника, що здійснюється за допомогою функції швидкого пошуку;

- мультимедійності, під якою розуміємо одночасне використання різних форм надання інформації та її опрацювання; можливості самоконтролю, оскільки електронний підручник дає змогу перевірити рівень знань, сформованих умінь і навичок після опрацювання теми або розділу, сприяє об'єктивності й мінімізації суб'єктивних підходів в оцінюванні;

- мобільності, що допоможе студентові раціонально використовувати свій час.

Отже, необхідність у використанні електронного підручника як ефективного засобу підвищення якості освіти безперечна. За допомогою електронного підручника студенти розвиватимуть інтуїтивне мислення, комунікативні здібності, уміння самостійно приймати рішення; удосконалюватимуть інформаційну компетентність і культуру.

Література

1. *Ястребов М. І., Полях О. О.* Електронний підручник — компонент сучасного освітнього середовища // Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Серія — Радіотехніка. Радіоапаратобудування. — 2010. — Вип. 40. — С. 161—164.

Г. В. Махова

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана» (м. Київ)

ТРЕНІНГОВІ ТЕХНОЛОГІЇ У НАВЧАННІ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИПУСКНИКІВ

У сьогоднішньому бізнес-середовищі, що характеризується високим рівнем нестабільності, прискоренням та ускладненням усіх процесів, надзвичайно цінними є працівники, здатні швидко реагувати на зміни, що відбуваються як у середині підприємства, так і в його оточенні, вирішувати нестандартні комплексні задачі. Кризові явища в економіці країни в цілому та проблеми підприємств зокрема посилюють конкурентну боротьбу між фахівцями за отримання робочого місця. Підприємства, наймаючи працівників на роботу, формують нові вимоги до них, які не обмежуються виключно спеціальними знаннями. Сьогоднішній фахівець має володіти навиками пошуку інформації, аналізу, синтезу, порівняння, вмінні швидко приймати рішення та прогнозувати їх наслідки.

У таких умовах перед навчальними закладами постає завдання забезпечення випускників таким комплексом знань, навичок і компетенцій, який би дозволив їм бути конкурентоспроможними на ринку праці та досягти професійних успіхів. Зокрема, гостро стоїть проблема підсилення практичної підготовки майбутніх фахівців. Для вирішення цієї задачі широко використовуються різноманітні активні форми навчання, зокрема, тренінги.

Зрозуміло, що кожен з тренінгів спрямований на актуалізацію тих чи інших знань, застосування певних навичок. Не зупиняючись на особливостях різних тренінгів, слід зазначити, що в цілому тренінги забезпечують студентам максимальне наближення до реального ділового життя, функціонування компанії, проявів дії ринкових законів. Тренінги узагальнюють знання студентів, да-